

V KRAJEVNIH SKUPNOSTIH

Igrišča za vse otroke

Izobraževalna skupnost občine Ljubljana-Bežigrad je v okviru SIS naše občine prva pristopila k ustanavljanju enot SIS. Akcija, ki je v teku v bistvu pomeni nadaljevanje prizadevanj za uresničevanje sklepov, dogovorov ter konkretnih nalog, ki so jih kot pogoj za nadaljnji razvoj samoupravnih odnosov na področju vzgoje in izobraževanja opredelili dokumenti družbenopolitičnih organizacij občine in mesta Ljubljane, SIS izobraževanja in družbenopolitična skupnost. Za intenzivno in odgovorno delo pri uresničevanju akcije ustanavljanja enot pa nas še posebej zavazujejo sklepi resolucije VIII. kongresa Zveze komunistov Slovenije.

Akcija katere osnovni namen je v neposrednejšem vplivu delovnega človeka in krajana na oblikovanje dogovarjanja in odločanja o vzgojnoizobraževalnih programih, temelji na dosedanjih ocenah, ko smo ugotavljali, da je dogovarjanje o programih izobraževalne skupnosti in svobodna menjava dela v njej pogosto sodelovala na problemih odmaknjenih od potreb krajanov, združenega dela in od konkretnih vzgojnoizobraževalnih programov.

IZOBRAŽEVALNA
SKUPNOST

Ustana- vljajo enote

Akcija ustanavljanja enot SIS poteka sinhronizirano v vseh ljubljanskih občinskih izobraževalnih skupnostih. S posebnim samoupravnim sporazumom bodo člani občinske izobraževalne skupnosti ustanovili enoto ob vsakem vzgojnoizobraževalnem programu oziroma vzgojnoizobraževalni organizaciji, kjer se ta program izvaja. V prvi fazi te akcije bomo ustanovili enote ob vseh programih osnovnošolske vzgoje in izobraževanja. Enota SIS bo dvodomena sestavljena iz zbora uporabnikov in zbora izvajalcev. Zbor uporabnikov bodo oblikovali vsi delovni ljudje in občani, ki živijo ali delajo na območju šolskega okoliša. Zbor izvajalcev pa sestavljajo vsi učitelji, ki izvajajo vzgojnoizobraževalni program. S tem bo enota SIS prevzela funkcijo konference delegacij. Potrebno je tudi poudariti, da ustanavljanje enot SIS ne bo spreminjalo tudi širjenje administrativnega aparata. Prav tako pa ne bo v ničemer okrnjena funkcija sveta šole kot najvišjega samoupravnega organa OŠ v okviru katerega zagotavljamo poseben družbeni interes do šole.

Podrobno se bodo predstavniki konferenc delegacij, krajevnih skupnosti, osnovnih šol in predstavniki svetov osnovnih šol pogovorili na posvetu, ki je organiziran prav v ta namen. Gradivo o problematiki formiranja enot SIS so prejele vse delegacije v tozidih in delovnih skupnostih, tako da po programu načrtuje izobraževalna skupnost sprejemanje in podpisovanje sporazuma že s 1. decembrom 1978.

M. K.

Da se je pridobivanja prostora za otroke treba lotiti organizirano in smotno, smo se na najrazličnejših ravneh in z večjo ali manjšo zavzetostjo, že velikokrat dogovorili, nazadnje pred štirimi leti, ko so bile sprejete minimalne zahteve za gradnjo in opremo vzgojno-varstvenih zavodov. Da je igra potrebna otroku tako kot kruh in hrana in ljubezen (pri čemer vrstni red pač v tem trenutku ni pomemben), smo si vsi na jasnem. In naposled smo si na jasnem, da vzgojno-varstvena ustanova v krajevni skupnosti postaja (ali bi vsaj morala čedalje bolj) postajati center predšolske vzgoje. In tako bi naše vsestransko družbeno opredeljena stališča, dogovore in resolucije o celovitosti skrbi za otroke lahko naštevali še naprej (ko smo sicer že dali skozi teden otroka). Vendar pa bi se tokrat podrobneje radi ustavili ob neki drobni »krivici«, ki se tako čudno in nerazumljivo spreobrača v naši miselnosti in jo na kratko imenujemo: »naši ali vrtčevi in tuji ali zunanji otroci«, ki se smejo oziroma se ne smejo igrati na vrtčevem igrišču.

Da si bomo takoj spočetka na jasnem! Nihče ne misli, da vzgojiteljice in ravnateljice iz vrtcev zaradi kdo ve kakšnih svojih razlogov zaklepajo vrata vrtcev. Razlog je popolnoma jasn: igrišče je lepo in občudovanja vredno (če je strokovno in domisljeno urejeno, seveda) le v začetku, ko je še novo. Kaj kmalu, ko ga začno otroci uporabljati, se pač ne more izogniti procesu uničevanja.

To postopno izrabljanje naprav, igral, zelenih in peskovnih površin pa je seveda še veliko hitrejšo, če se tam zbirajo otroci različnih starosti in brez nadzorstva. Tako je povsem jasno, da zlasti starejši, nekoliko iz objestnosti, predvsem pa zato, ker v resnici ne najdejo na takem igrišču nič primerne zase, puščajo za seboj razdejanja.

In jasno je tudi, da si v sedanjih razmerah, kakršne so, vzgojno-varstvene ustanove pač ne mislijo (ali ne morejo) privoščiti takih velikih dodatnih stroškov za vzdrževanje in obnavljanje svojih igrišč, ki bi jih uporabljali vsi otroci v krajevni skupnosti – pa četudi so prevzeli družbeno obvezo, da bodo postali centri predšolske vzgoje v krajevni skupnosti.

Če je temu tako in če, naposled, vsi vemo, da ne bi bilo gospodarno razmetavanje denarja v vrečo brez dna (problem naših igrišč namreč ni toliko v tem, da jih je premalo, pač pa v tem, da »nihče ne skrbi za vzdrževanje«), potem manjka v našem razmišljanju – in zlasti v vsakdanji praksi, še drugi partner. Pravzaprav bi jih bilo več, toda na kratko in smiselno je to krajevna skupnost z njenimi enotami skupnosti za otroško varstvo in prav gotovo še drugimi skupnostmi, društvi in organizacijami. Dogovoriti se je, skratka, treba, kakšno igrišče

želimo v krajevni skupnosti; če je to vrtčevo, potem se je treba tudi dogovoriti, kako zbrati denar za njegovo normalno oziroma povečano delovanje, da bi sedanja zaprta igrišča (ki so bržkone izhod v silo) spremenili v odprta.

Vendar pa si moramo pri tem razjasniti tudi naše gledanje, da odprto igrišče ni le to, ki ima ograjo in vrata in da odprto tudi ni dobesedno, kar po dolgem in počez. Smiselno bi to morali razumeti, da bi bilo tako odprto, da bi pod določenimi pogoji lahko prišli vanj vsi otroci iz krajevne skupnosti, pri čemer mislimo pod pogoji na urejenost, negovanost in vodenje. In je potemtakem tudi odprto igrišče v dogovorjenih urah zaprto, da skratka vlada na njem določen red.

Tako razmišljanje o problemu odprtih in zaprtih igrišč seveda lahko pade v vodo, če smo kot pobudnika na prvo mesto postavili enoto skupnosti otroškega varstva v krajevni skupnosti, ker vemo, da teh enot praktično še ni. Toda – te enote se vendarle ustanavljajo, na novo se oblikujejo tudi krajevne skupnosti, v razpravi je nova zakonodaja, ki zadeva otroško varstvo, nenazadnje pa je ta problem, lahko celo ena od pobud za še hitrejšo ustanavljanje enot skupnosti otroškega varstva v krajevni skupnosti.

DRAGICA BOŠNJAK

IZOBRAŽEVANJE DELEGATOV

Velika akcija je stekla

Že prvo mandatno obdobje delovanja delegatskega sistema v naši družbi je nakazalo potrebo po sistematičnem izobraževanju in usposabljanju delovnih ljudi, posebej še članov delegacij. Sistematično izobraževanje in usposabljanje članov delegacij v celotnem mandatnem obdobju 1978–1982 je odsej potreb družbene prakse, zlasti pa še izraz prizadevanj, da bi delegati čim bolj popolno doumeli svojo izredno pomembno vlogo pri uveljavljanju delovnih ljudi kot neposrednih nosilcev oblasti in da bi s tem zagotovili nujne družbene pogoje za kvalitetno delovanje celotnega delegatskega in skupščinskega sistema, ki je osnova učinkovitega uveljavljanja neposrednih interesov delovnih ljudi in občanov.

Da bi omenjene družbene smotre čimprej uresničili, sta občinska konferenca SZDL Ljubljana-Bežigrad in Občinski svet zveze sindikatov oz. njun koordinacijski odbor za družbenopolitično izobraževanje skupaj z Višjo upravno šolo in Delavsko univerzo Cene Štupar pripravila prvi krog izobraževanja in usposabljanja delegatov za skupščino DPS in skupščine SIS. To izobraževanje in usposabljanje obsega v prvem krogu pet tem in sicer: Družbenoekonomski razvoj in ekonomska politika občine Ljubljana-Bežigrad, Delovanje delegatskega sistema v skupščinah DPS in SIS, Metode dela delegacij in delegatov, Vloga družbenopolitičnih organizacij v delegatskem sistemu in Družbeni pomen planiranja.

Oba izvajalca izobraževanja in usposabljanja delegatov, se pravi Višja upravna šola in Delavska univerza Cene Štupar, sta omenjeno akcijo začela najprej v bežigrajskih krajevnih skupnostih,

kjer so od 18. septembra naprej potekala predavanja za delegate zbora krajevnih skupnosti in skupščin SIS, 9. oktobra pa so se začeli seminarji za delegate in delegacije za Zbor združenega dela in za skupščine SIS iz bežigrajskih organizacij združenega dela.

Slaba udeležba v KS

Ker so seminarji v tem prvem krogu zaključeni že v skoraj vseh krajevnih skupnostih (v naslednjih dneh pričakujemo še nekatere ponovitve za »zamudnike«), lahko že zapišemo nekatere prve ocene:

Z udeležbo na seminarjih v krajevnih skupnostih ne moremo biti zadovoljni, saj so predavanja v nekaterih krajevnih skupnostih odpadla, ker se je od več kot sto vabljenih udele-

žilo predavanj le nekaj več kot 10 delegatov. To se je zgodilo v Savskem naselju, pa na skupnem predavanju za delegate iz Stožice, Ježice, Savelj in Tomačevega in nenazadnje tudi v KS Ivan Kavčič. Čeprav bodo torej v nekaterih krajevnih skupnostih predavanja ponovili, se vseeno lahko vprašamo, kje je bila zavest delegatov, ko se omenjenih seminarjev niso udeležili. Kot smo izvedeli kasneje, je bilo sicer nekaj tehničnih težav zavoljo prepozni vabil, pa vendar se ne bi mogli zadovoljiti z ugotovitvijo, da so ponekod predavanja odpadla zavoljo objektivnih vzrokov, še več, prepričani smo, da gre v večini primerov za takojimeno subjektivne vzroke. Prav zato je občinska konferenca SZDL sklenila, da bo vztrajala pri svojem stališču, v katerem je

poudarila, da je izobraževanje in usposabljanje delegatov stalna naloga in da se tej akciji nihče od delegatov ne bo mogel »izogniti«.

Pred dnevi so se začeli tudi seminarji za delegate iz OZD. V času poročanja še ne moremo podati prvih ocen seminarjev za delegate iz združenega dela, vseeno pa smo prepričani, da bo udeležba dobra. Omenimo še to, da bodo izvajalci seminarjev izvedli med delegati anketo, s katero naj bi ugotovili mnenja delegatov o seminarjih z namenom, da bi lahko v drugem krogu izobraževanja, ki bo v začetku prihodnjega leta predavanja še bolj pripravili in da so vsem delegatom razdelili priročnik Skupščinski sistem v občini in delovanje izvršilne funkcije.

V. G. in D. B.

ARCOMURKA

gostinsko prehranbeni center

laguna

p. o.

Ljubljana, Linhartova 3

PRIPOROČA
CENJENIM
GOSTOM SVOJE
OBRATE:

- SAMOPOSTREŽNO RESTAVRACIJO
- KLASIČNO IN DIETNO RESTAVRACIJO z velikim izborom raznovrstnih jedi po ugodnih cenah
- SLAŠČICARNO z izvrstnimi sladicami
- APERITIVNI in KAVA BAR z napitki vseh vrst

Delovne organizacije in druge družbeno pravne osebe obveščamo, da imamo še nekaj prostih kapacitet za proizvodnjo in dovoz obrokov družbene prehrane: malic, kosil, popoldanskih malic in večerij.